

מיליונים הוצאו במירמה, והמרומה לקה בהתקף לב.

העולם התחתון הישראלי מסדיר הלוואות לאוגנדה

מלך הנוכלים היכה שנית

תו היא עורכתדין ידועה. אהרון גריני-האון הקימו שותפות בשם מ. ג. סיטונאי בשר, שהיתה לה זכות לרכוש כל שבוע ממישרדהתעשייה 8.5 טון בשר קפוא ולי שווקי. על זכות זו עשתה השותפות 50 אלף לירות לשבוע. השותפות גם רכשה שנישלישים באיטלין ברחוב דנטה ביפו. גרינהאון אוהב לחיות, אוכל דרךקבע בי מיסעדת אצל כריסטיאן ביפו, ולובש רק דגמיאופנה מובחרים.

ההזמנה הראשונה מחברת אשור היתה בסכום של 740 אלף לירות. ניתנה לאשור המחאה דחוייה לשבוע, בשם חברת מ. י. של פאר ויחזקאל.

לפי הודעת פאר במישרטה, ביום פיר-עון ההמחאה הפקיד אהרון בחשבון הבנק של החברה בסניף קופת עליה ברחוב רמי ב"ם את הכסף לכיסוי ההמחאה. הכסף היה תמורת מכירת חלקי-הפנים, שמסר פאר לאהרון לשיווק. למחרת הומינה חב-רת מ. י. סחורה נוספת באשור, בסכום של 1.25 מיליון לירות, שילמו בהמחאה דחוייה לעשרה ימים, שבמהלכם הומינו עוד סחורות, ומסרו המחאות בסך הכל על סך 3.5 מיליון לירות. לדברי פאר כל הב-שר נמסר לשיווק לאהרון, שמכרו לסיי-טונאים רבים, בעיקר לקובו, וקיבל מהם תשלום בהמחאות דחויים. כאשר הגיע מועד פרעון ההמחאות שניתנו לאשור, הן לא כובדו. מנהל אשור, קרול שוורץ, הת-לונן במישרטה, ומחמת ההתרגשות לקה בהתקף-לב ונפטר.

פעם אחת, כשפאר עסק בהונאת יהודי דרום-אפריקה. נתפס אהרון על-ידי מישרטת יוהנסבורג, כשבדין המחאה מווייפת בסך 75 אלף דולר. הוא טען כי קיבל אותה בתום-לב, ושותרר. הוא פעל עם צבי פאר ואלברט ליאני בכמה עסקות בגרמניה, ומישרטת ארץ זו עדיין שוברת עליהן את הראש. ידי-דיו של אהרון טוענים כי בכל העסקות עם פאר הפסיד אהרון ונכוחה, וכי פאר חייב לו כספים רבים עד היום. לפני כשנה, אחרי שהצליח להתאושש מחובותיו, נכנס אהרון לעסקי-בשר כשרים. הוא הקים חברה עם אישהעסקים יאיר קולטון, שעסק בעיקר בעבודות-עפר ובעיבוד חקלאי. החברה התחילה להפיץ בשר-כבש קפוא, שהובא מאוסטרליה על-ידי חברת המשביע, שבה היו שותפים קבלן עבודות-העפר ברוך וילקר, אחיו עמי ובנימין גרופר (בן דודו של ח"כ פסח גרופר). יחד עם איליהון מכפר-שמריהו, מנו ללו. ללו קנה את המיבנה של מת-לבת טנא נוגה בכפר-שמריהו מיגאל הור-ביץ, בשותפות עם יוז' קובו, בעל איט-ליו מקריית-אונן, ופתחו בה מיפעל לפירוק ועיבוד-בשר. ללו הוא בעל רשת טל-מרקט, שיש לה סניפים גם בסביבון וכפר-שמריהו, וקובו הוא בעל-הזכויות לבשר ברשת זו.

ריום החמישי בשבוע שעבר נפגשו בשוק-הכרמל יהודה תוי, יאיר קולי טון וגידעון גורדון.

חזי הודיע לקולטון כי צבי פאר חייב לו כספים, וכי פאר טען שברוך אהרון, שותפו של קולטון בכמה עסקות, חייב לו כספים על-חשבון עיסקה להונאה של חברת אשור למוצרי-בשר. הוא תבע את המגיע לו מקולטון.

זה, אישהעסקים מצליח ונוקשה, שעבר בחייו הסוערים דברים דומים, השיב לחזי כי השותפות בינו לבין אהרון לא כללה את עסקי חברת אשור, ואם חזי סבור כי אהרון חייב לו משהו, הוא מוזמן להתקשר אליו ללונדון.

חזי שוכנע, התקשר עם אהרון, אולם תוכן שיחה זו אינו ידוע. דבר אחד ברור: ברוך אהרון חזר בימים אלה ארצה, ועם שובו תיכנס הסתככות עיסקה-הבשר של פאר עם חברת אשור לסיחור נוסף. אהרון חזר ארצה אחרי שהמישרטה, שהכריזה עליו כעל עבריין נמלט, יעני-תה לפניית פרקליטו, אורי גורן, שהציע כי אהרון יחזור ארצה ויתייצב מייד ל-וקירה במישרטת חיפה. המישרטה הסכי-מה לבטל את הוראת המעצר, ואהרון חזר ארצה אחרי שאשתו חזרה לפניו.

הונאת יהודי

דרום-אפריקה

יהודה חזי ידוע כצעיר נוקשה, ולאח-רונה התפרסם כחשוד מרכזי במעשה-שוד שהסעיר את המדינה. פרקליטו, שימי חזי, הצליח לזכותו מחוסר הוכחות. חזי מקורב לטוביה אושרי ולרחמים אהרונים, ושכרה-יטירתה של שימחה זיו שולם על-ידי שני אלה.

גידעון גורדון עוסק שנים רבות בענף הבשר, והוא שותף באיטליזים אחדים וקשור עם צבי פאר בעסקי-בשר ובעסי-קות אחרות.

פנייתו של חזי לקולטון, בשמו של פאר, לגביית כספים, היתה רק אחד הצדדים בפרשה, שרק מעט מוער ממנה התפרסם. המישרטה עצמה, העוקבת כל-עת אחר גיבורי הפרשה, אינה בקיאה בכל המשמעויות שלה. להגיע אל הגירסה הנכונה — זוהי שימה כימעט בלתי-אפי-רית, מאחר ששני הצדדים עושים את הכל כדי להסתיר כמה שיותר וכל צד מוסר גירסה הפוכה.

צבי פאר נחשב כאחד מרבייה-הנוכלים של ישראל, כדמות המרכזית בהונאת יהודי דרום-אפריקה. הוא מבוקש על-ידי מישר-טת גרמניה על הונאת-יהלומים-המחאות גדולה, יחד עם נוכלים גרמנים, והיה גם הדמות המרכזית בפרשת יבוא מטילי-זהב מווייפים, בכל העסקות הללו פעל על דעתה של חברת-ההכרם בתל-אביב ובשותפות עימה, כאשר בפרשת מטילי-זהב נתפס עימם בצאתו מביתו של רח-מים אהרונים.

ברוך אהרון עסק שנים רבות בענף-הבשר. הוא הסתבך לפני עשר שנים עם שותפו, אלברט צעירי, בהלוואות לפינחס אביבו, שלא החזירו. אהרון מכר את כל רכושו, ועמל כמה שנים בכל מלאכה, כדי לשלם את חובותיו ולחזור ולעמוד על רג-ליו. בתקופה זו התפתח כמה פעמים לעסי-קות עם צבי פאר.

התקף-לב

במועד הפרעון

קולטון ואהרון התחילו לשווק את בשר-הכבש בתקופה שבה היה לו ביי-קוש רב, וקיבלו מכמה איטליזים מיקד-מות גדולות. כך קיבלו מברוך קופמן, בעל איטליז ברחוב בנייהודה פינת בוגרשוב בתל-אביב חצי מיליון לירות כמקדמה.

אולם תוך חודשיים הוצפה הארץ בי-בשר-כבש, והמחירים ירדו. כל השותפים בעיסקה הפסידו כארבעה מיליון לירות, כאשר קולטון ואהרון שרארו חייבים לי-מנו ללו ולשותפו 200 אלף לירות. כדי לעמוד בהפסדים החדשים, נקט אהרון כמה פעולות. הוא היה שותף בי-שליש במיפעל לפירוק-בשר בבתיים עם גזי חקק ואלברט צעירי. המיפעל היה מוזכר לחברת וימפי.

אחרי הפסדים עזבה וימפי את המקום, ואהרון ושותפו מכרו את המיפעל לחב-רת הבורקס סמי ובניו, ב-4.5 מיליון ליי-רות. מזה נשאר לאהרון כמיליון ליי.

אותה עת הציע לו צבי פאר ליעץ לו ברכישת חלקי-פנים של בשר מחברת אשור בחיפה. אשור עוסקת מזה שנים רבות בייבוא בשר מכל העולם, ובעליה הם אפרים אילין, ישראל ואגר, משה ורי נר וקרול שוורץ, שנפטר בינתיים מהתי-קף-לב בגלל מעשה-ההונאה של פאר. הוסכם כי אהרון יקבל עמלה של לירה לכל קילו, שהוא ימכור מן הבשר שפאר ירכוש מאשור. הוקמה חברה בשם מ. י. בע"מ, שבעליה הם צבי פאר וישראל בי-שם משה יחזקאל, שהיה בעל בארים בה-המבורג ובדיסלדורף. יחזקאל עשה כמה מאות אלפי מרקים בגרמניה, וגראה כי החזיק בכספים של פאר במרקים. פאר נסע בשם חברת מ. י. לחברת אשור, יחד עם ברוך אהרון ושותפו בעסי-קי-בשר, מנחם גרינהאון.

משאית

לחזירים

רעוד שפאר ואחרים הונגו את חב-רת אשור ב-3.5 מיליון לירות, הת-ברר למנחם גרינהאון, כי גם בשותפות שבינו לבין אהרון, יש דברים תמוהים. לפי עדותו של גרינהאון במישרטה, הוקמה השותפות במחצית אוגוסט 1979. שבוע אחרי שנפתח חשבון של השותפות בבנק איגוד ברחוב סוקולוב בהרצליה, לקה גרינהאון בהתקף ואושפו לחודשי-חודשיים בבית-חולים. בתקופה זו משך אהרון המחאות רבות, חלקן בעסקי-בשר לגייטמיים, אולם חלקן, בסך כולל של 150 אלף לירות, לעסקים לא-ברורים. כסי-פיים שולמו לאנשים מרינתו לא-ברורים, וברור כי הכספים הוצאו שלא במיסגרת מהלך-העסקים התקין.

גרינהאון ואהרון החליטו לפרק את הי-שותפות, כאשר גרינהאון לקח על עצמו את החובות בבנק, ואהרון יתיר על חלקו באיטליז שברחוב דנטה ביפו. אולם כאשר התפוצצה פרשת אשור נודע לגרינהאון כי חלקו, וחלקו של אהרון, באיטליז נמי-כר למשה ישראלי, ב-800 אלף לירות, מזה 100 אלף בזהומון והיתר בשבע המי-חאות חודשיות, וההמחאות לא הגיעו אליו. גרינהאון תובע סכום זה מאהרון. הסתככות נוספת של גרינהאון היא בסך נוסף של 700 אלף לירות, שנתן בהמתי-אות לצבי פאר על חשבון רכישות חלקי-פנים של בשר שלא קיבלו. ההמחאות נמי-סרו על-ידי פאר לגופים שונים, ביניהן חברת הגניעות קופל, למימון נסיעות שלו ושל אהרון ואחרים לרחבי העולם. פאר הבטיח לאהרונה כי יחזיר המחאות אלה לגרינהאון, אחרי שנשבע בעבר כי הש-

רבי-נוכל פאר
הונאות בכל העולם

מידן, והתברר כי הן הוצגו לפירעון על-ידי קופל טורס.

גרינהאון הוא בעל שם מצויין בענף-הבשר, ונכנס לשותפות עם אהרון בגלל מחלתו, כיוון שסבר כי אהרון, כאיש חזק, יוכל לסייע לו בעסקים. הסתככותו היתה הכרחית, מאחר שנכנס לעסקים עם פאר, ששמו הולך לפניו.

סמוך להתפוצצות הפרשה של הונאת אשור, נסעו ברוך אהרון ויאיר קולטון לגנירובל, יחד עם קבלני העפר הירושלי-מיים האחים בראשי. הנוסעים החליטו להי-קים בקניה חברה לעבודות-עפר, שתת-חרה בחברה המצליחה של גדי זאבי. הם הסתייעו באיש העסקים הידוע אלי אפר-תי, שהשכיר את מישרדו לקולטון ואהרון ועסקיהם. הם רכשו ביחד משאית להובלת חזירים, במיליון ורבע לירות.

תוך ביקורם בקניה ובאוגנדה קשרו קשי-רים עם שרים בכירים, שביקשו מהם להי-שיג להם הלוואה בת 50 מיליון דולר. קולי-טון חזר לישראל ביגלל הסתככות פרשת אשור, ואילו אהרון, וקבוצת אוגנדים ססו ללונדון לטפל בהלוואה עם האחים בראשי. אלי אפרתי, כאשר שמע על הפרשה, גיי-תק קשריו העסקיים עם אהרון וקולטון. ספק אם חזרתו של אהרון לישראל תשי-קוט את הרוחות. יותר מדי מיליונים חמרי-קי בין האצבעות, וכל צד לקח לו גורים לשים יד על הכסף. כמה אנשים ישרים נקלעו למצב של כימעט פשיטת-רגל, ו-אולי מסיפור זה ילמדו הכל את נכונות הפיתוח האומרי: מי שישן עם כלבים, מתעורר כשעל גופו פרעושים.

יגאל לביב